

[Undervisningsministeren.]

Undervisningsministeriet, der har den tekniske Side af Radiosagen i sin Haand, og det maa afgrænses paa en saadan Maade i Loven, at der ikke kan blive Strid bagefter. Men det er altsaa blot en formel Ændring, som jeg saaledes vil tillade mig at foreslaa.

Jeg takker igen for Modtagelsen og synes, det er heldigt, at vi kan undgaa Udvalgsbehandling.

Chr. Christiansen: Jeg takker Ministeren for Tilsagnet om Ændringsforslaget og skal kun til det ærede Medlem Hr. Houmann gøre et Par Bemærkninger, selv om det i øvrigt ikke er Tanken at gaa ind paa en Diskussion om Radioen.

Naturligvis er Utilfredsheden med Radioen og navnlig med Radioprogrammerne ikke noget nyt Problem; det vil altid kunne rejses, og almindelig Enighed om de Programmer, der udsendes, vil det altid være en meget vanskelig Opgave at tilvejebringe. Jeg vil dog mene, at de Muligheder, Radioen har, de tekniske Kilder, man har at øse af, og det Kulturgrundlag, Programmerne kan skabes af, er af en saadan Karakter, at vi kan forvente en rig Udvikling paa Programmernes Omraade, naar nu de Krigsforhold, som vi alle sammen har været inde under, efterhaanden ophører.

Radioen er efter min Erfaring en meget vigtig Kulturfaktor og har paa en lang Række Omraader spillet en afgørende Rolle for meget store Kredse af Befolkningen, som andre Kulturbevægelser ikke har haft Mulighed for at komme i Forbindelse med. Jeg ønsker ogsaa gerne at sige, at efter min Opfattelse er den danske Statsradiofoni den mest demokratisk ordnede og den mest demokratisk ledede af alle de Statsradiofonier, jeg kender, selv i Sammenligning med vore Nabolandes. Jeg vil tro, at den Maade, hvorpaa Ledelsen er ordnet, giver den Forbindelse med Folket og med Lytterne, som man kan kræve. Jeg ønsker hertil at føje, at Radiofonien hvert eneste Aar indbyder en lang Række af folkelige og kulturelle Organisationer til Drøftelse af sine Repertoireplaner for derigennem at faa Impulser til det Arbejde, der forestaar i den kommende Sæson. Og dertil kommer — hvad man med fuld Ret kan sige —, at Radiofonien er i nær Forbindelse med alle folkelige og kulturelle Organisationer, og at disse har Adgang til at stille Forslag til og at drøfte Planer med Statsradiofonien, hvis saadant maatte være ønskeligt. Jeg tror derfor, at den Ordning, der er med de anerkendte Lytterorganisationer, er et af de Momenter, som i den dan-

ske Statsradiofoni er med til at gøre den demokratisk, folkelig, alsidig og kulturel.

Aksel Møller: Det gør mig ondt, at jeg er nødt til at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger til den højtærede Minister i Anledning af hans Indlæg nu, men det forekommer mig, at naar den højtærede Minister for at motivere sin Villighed til nu at fremsætte et Ændringsforslag til sit eget Lovforslag vælger en Henviisning til Grønlandsudvalget, saa er denne Henviisning ikke saa forfærdelig meget værd, naar Ministeren dog formentlig, da Lovforslaget blev udarbejdet, har tænkt paa at skabe den samme Ordning som for Tilsynsraadet for Det kgl. Teater. I det hele taget tror jeg, det vilde være af en vis Interesse, om den højtærede Minister vilde oplyse, hvad Motivet har været til, at man har affattet Lovforslaget, saaledes som det er fremsat. Det er en Ændring i Forhold til den gældende Lov, og det vilde derfor være naturligt, om den højtærede Minister motiverer, hvorfor han har ændret Loven paa dette Punkt. Jeg synes, Ministeren er naaet til det rigtige Resultat, og derfor synes jeg ogsaa, Ministeren burde fortælle os, hvorledes han er naaet til dette Resultat. At det senere bliver til, at man vil foretage en Ændring, og at Ministeren er villig til at fremsætte Ændringsforslag, ja, det er jeg bange for ikke skyldes egentlige saglige Hensyn.

Jeg erindrer, at vi for nogle Aar siden gennemførte en Lov, hvorved vi ændrede Sættelsen af Tilsynsraadet for Kongeriget Danmarks Hypotekbank. Dengang gjaldt det om at faa en Ændring, hvoraf det fremgik, at man kunde ikke bevare sin Plads i Tilsynsraadet, medmindre man var Medlem af Rigsdagen; for da var man, af en eller anden mindre saglig Grund formentlig, interesseret i at rydde lidt op i det Raad. Nu er man altsaa interesseret i det modsatte, i saa stor Smidighed som muligt i dette Raad. Jeg synes, det er principielt forkert. Jeg maa bestemt holde paa, at den rigtige, sagligt forsvarlige Anskuelse er, at naar Rigsdagen skal udpege Medlemmer til forskellige Raad, er Mening den, at det er Rigsdagen, der skal være repræsenteret i de paagældende Raad. Det, man nu laver, hvis man vil gaa videre ad den Vej, som den højtærede Undervisningsminister er ved at betræde, naar han kommer Kravene om Ændringsforslaget i Møde, er, at man mere og mere gør det til en Partisag at udpege et Medlem til de Raad, der nedsættes af Rigsdagen, hvor det kan være en Hjælp til et ældre veltjent Medlem, som